

HØGNA dámur *ikk* HØGNA

Høgna Mohr er komin við yrkingasavni við heitinum "mær dámur ikki høgna hoydal". Við sjei útgávum í skjáttuni, er vágbingurin í Havn ein rithøvundur, ið er samfelagskritiskur og sum dámur at seta spurnartekin við autoritetar. Her fara vit í dýpdina við rithøvundinum, ið endiliga aftur fekk starvsløn, og sum ikki hevur bil, fartelesfon ella facebook

FRANTS JENSEN

FRANTS@SOSIALURIN.FO

At ringja ella skriva á facebook nyttar ikki. At enda finni eg eina teldupostadressu. Tá kemur svarið skjótt. Vit avtala at hittast á Býarbókasavninum í Havn.

Høgna, tú er komin við nýggjum yrkingasavni við heitinum "mær dámur ikki høgna hoydal". Dámur tær ikki Høgna Hoydal?

– Tað kemur sum so ikki mál-inum við. Hetta eru yrkingar. Man hevði nokk ikki spurt tann, sum sigur, at áin lær, um hann meinar tað, at áin flennir, tá ið hon rennur omaneftir. Tað hevur ikki nakað beinleiðis við Høgna Hoydal at gera, at heitið er soleiðis, sigur hann.

Hví er heitið á bókini, sum tað er?

– Tað er tematiskt nakað, ið rennur gjøgnum allar yrkingarnar, at tað eru sera nógv ting, ið mær ikki dámur. Tað er tó ikki í øllum førum hatur, ið sipað verður til. Altso ikki nakrir ávísar persónar, men eg valdi at nevna bókina soleiðis, sigur Høgna Mohr.

Hóast tað er komið út á heystið, og tað hvítnar í tindunum, so er Høgna í stuttum buksum. Súkkla stendur uttanfyri. Í morgun hevur hann verið ein túr uppi á Kongavarða.

Vil vera formleysur

Hetta er fyrsta yrkingasavnið, ið Høgna Mohr gevur út. Hann heldur seg kortini ikki til tann klassiska háttin at yrkja við rími og rytum.

– Tað er formleyst. Mítt perspektiv inn á ta tíðina, vit liva

í, er, at tað er formur og ikki so nógv innihald. Okkara lív og okkara samfelag er sera nógv formur. Eg vil eitt sindur burtur frá tí, og royni heldur at hava meir innihaldi. Tað formleysa ímyndi eg mær sum træðrir, sum fara út og enda onkustaðni og vaksa seg til eitt ella annað, sigur hann.

Egnir tankar um deyðssyndirnar

Hvat er innihaldið í hesum yrkingasavninum?

– Onkur vil helst kalla tað "Stream of consciousness", tað við siga "tankastreymar". Tankar, ið streyma gjøgnum mítt høvd. Tí er tað mítt sjónarhorn. Fyri at tað ikki skal flóta út í einki, so havi eg loyvt mær at vera eitt sindur formleysur, og tó, eg havi sett mínar tankastreymar í kassar, ið eg kalli 'deyðssyndir'. Talan er um tær klassisku deyðssyndirnar,

sigur Høgna Mohr.

Yrkingasavnið er 156 blaðsíður. Talan er bæði um føroysk og altjóða viðurskipti.

– Yrkingasavnið er samfelagskritiskt. Í útgangsstøðinum eri eg nógv imóti nógvum tingum. Tað er eisini ein roynd at pilka autoritetir niður. Nógv, haldi eg, taka sær rættindi til at definera nógv ymsiskt. Við tíðini verður hetta rætt, bara tí hesir persónarnir siga tað, sigur rithøvundurin.

Royndir tú at seta spurnartekin við autoritetar?

– Ja. Tá ið øll hugsa tað sama, so er tað tað sama, sum at eingin hugsar, sigur Høgna Mohr.

Rýma úr egnum eksistensi
Er bókini politisk?

Nýggjasta bókini í røðini hjá Høgna Mohr er eitt yrkingasavn

– Hon hevur nakað við samfelagið at gera, og politikkur er partur av samfelagnum. Tað er trupult at siga, hvat yrkingarnar eru, men lættari er at siga, hvar tær koma frá. Tær koma frá eksistensinum hjá menniskjanum, skilt á tann hátt, at út frá mínum sjónarhorni, er tíðin merkt av eksistensiellum vegamóti. Eg kenni, at menniskjan er einsamøll.

– Eg trúgvi, at nakað av tí, sum nakrir franskir filosofar skriva um, og sum onnur eru dugnalig at endurgeva, at alt okkara grundarlag er roynt. Tær politisku ideologiarnar eru royndar, Gud er royndur, og tað er sum um vit hava vrakað alt hetta. Nú eru vit eitt sindur einsamøll við okkum

